

Jan Kment referuje o souvislostech anthroposofie, astrosophie, kosmu, roli Saturna, éterického těla Kristova i nynější nutnosti přehodnocení všech hodnot v souvislosti s „korona-krizí“.

už pár měsíců se prokousávám dílem Williho Suchera, a před pár dny jsem v jeho díle narazil na zajímavý poukaz k současné době, konkrétně k roku 2021 a době, která bude následovat po něm. Je to text z roku 1969...

Willi Sucher byl anthroposof a astrosof. Jako první navázal na dílo Rudolfa Steinera ve snaze inaugurovat novou astrologii, přiměřenou dnešnímu vědomí lidstva, na anthroposofickém základě. Hezky rozpracoval dokonce i Tajnou vědu Rudolfa Steinera."V přednášce z 3.12.1916 poukázal Rudolf Steiner na to, že čas v duchovním světě plyne 30x pomaleji než na Zemi. Tedy, co my na Zemi prožíváme jako jeden rok, se v kosmu jeví jako interval 30 let. Jak je to možné? Čas, jak jsme řekli, je založen na určitých rytmech nebeských těles, jako např. Slunce nebo Země, ve vztahu k pozemskému času. Nicméně v kosmu převládá řada jiných rytmů. Mohli bychom očekávat, že jeden z nejzákladnějších rytmů bude ten, který lze vztáhnout k vnější hranici naší Sluneční soustavy, tedy v klasickém smyslu k oběžné dráze Saturnu. Saturn nám může poskytnout právě takový časový poměr. Tato planeta byla vnímána jako Všemohoucí Pán Času, nebo také jako Všemohoucí Otec Dějin. Svými rytmy vymezoval plynutí božsky-duchovního času.

Oběh Saturnu celým zvěrokruhem trvá 29,4577 let. To je doba, za kterou oběhne Saturn Slunce vzhledem ke hvězdnému světu (vrátí se z pohledu od Slunce ke stejné stálici v pozadí)."

Willi Sucher chápe Saturn jako světové hodiny, jako bránu ze sféry pozemského času do času duchovního. Dokazuje, že významné duchovní události se řídí tímto rytmem. Ukazuje to na příkladu druhého příchodu Krista v éterickém těle, který nastal v roce 1935.

Éterické tělo Kristovo se po mysteriu na Golgotě začalo rozpínat až k vnější hranici Sluneční soustavy (dráze Saturnu), a když dosáhlo této hranice, začalo se stahovat zpět k Zemi, kde zůstalo jako její éterická aura. Doba, kdy se toto éterické roucho vrátilo k Zemi, byla zároveň dobou, kdy bylo možné postupně většímu a většímu počtu lidí vnímat toto roucho přirozeně vyvinutým jasnozřením (počínaje rokem 1935).

A toto rozpínání a smršťování se dělo v časových rytmech přesně odpovídajících siderickým rytmům Otce Času, Saturnu.

Vezmeme-li život Krista Ježíše v pozemském měřítku (32,28 let) a vynásobíme-li jej rytmem Saturnu (29,4577 let), přičteme k tomu dobu od "roku nula" k mysteriu Golgoty (33,25 let), kdy tento výstup začal, dostaneme rok 984,145, kdy éterické roucho Kristovo dosáhlo orbity Saturnu a proměnilo tak celou Sluneční soustavu. Poté se začalo stahovat zpět k Zemi, na což potřebovalo stejnou dobu ($32,28 \times 29,4577$) = 950,895 let. Sečteme-li dobu výstupu a dobu sestupu, dostaneme číslo 1935,040, což je v roce 1935 doba mezi Epifanií a svátkem Sv. Pavla.

To byl jen příklad, jak funguje vztah mezi pozemským a světovým časem. Saturn jako manifestace sil Otce v našem kosmu je taková světová ručička na světových hodinách.

Proč to ale píšu, zaujala mě poznámka Williho Suchera k roku 2021, kterou sem volně přeložím celou:

"Pohyb Saturnu jedním stupněm zodiaku znázorňuje jeden saturnský (duchovní) rok, tzn. 29,4577 pozemských let. ... Pohyb Saturnu o $67,5^\circ$ od jeho heliocentrické pozice při mysteriu na Golgotě nás

přivádí ke 180°. To je ekvivalentní přítomnosti a blízké budoucnosti - roku 2021 ($(67,5 \times 29,4577) + 33,25 = 1.988 + 33,25 = 2021,25$). Tento příklad jsme vybrali záměrně, abychom poukázali na pozoruhodnou událost. Sám o sobě (spolu s pozicemi všech ostatních planet) znázorňuje naši přítomnost a blízkou budoucnost [přednášeno v roce 1969, pozn. JK] ve smyslu Apokalypsy. Znamená to, že v roce 2021 vstoupíme do doby 'vážení', rozhodování v nejvyšším smyslu. Saturn v pozici 180° má vztah k té oblasti ekliptiky, bráno geocentricky, kde se nachází Slunce na začátku podzimu, ve znamení Vah. Pečlivé prostudování všech problémů a vyhlídek, které současné lidstvo vytvořilo, nám může poskytnout živý dojem toho, jak rychle spějeme k době, v níž základní duchovní a etické principy lidství budou muset být přezkoumány, a na tomto novém základě budou muset být činěna příslušná rozhodnutí. Mnoho lidí už dnes [v r. 1969] došlo k závěru, že současné lidstvo pomalu spěje k propasti sebedestrukce. V tom je určitý díl pravdy, a abychom se tomu vyhnuli, je třeba přijímat naprosto zásadní rozhodnutí. Proto bude muset nastat radikální přehodnocení všech lidských hodnot v morálních i praktických souvislostech. To je naznačeno progresí Saturnu od jeho pozice 3. dubna 33 po Kr. do opačné pozice (180°) v roce 2021."

W. Sucher tím chce zřejmě říct, že ručička světových hodin se na jaře 2021 přesune do znamení Vah, kde dlouhou dobu zůstane. A my teď vidíme, jak "starý svět" v roce 2020 do velké míry končí. Váhy jsou znamením přechodu, nejen v triviálním smyslu od léta k podzimu, ale také ve smyslu mnohem hlubším. Tahle poznámka k roku 2021 jen podpořila můj dojem, že rok 2021 bude možná zásadnější, než tušíme.

Připojím ještě jeho poznámku k závěru cyklu sedmi poatlantských epoch:

"Poté, co Saturn doputuje na 247,5° ekliptiky, od své pozice při mysteriu na Golgotě (112,5°), bude opět

tam, kde se Slunce nachází na začátku jara (relativně 360° nebo 0°). To je vůči dnešní pozici, ve Věku Rozhodování (v orig. Age of Decision), pozice opačná. To nás vede až k roku 7325 po Kr. ($247,5^\circ \times 29,4577 + 33,25$), což je už blízko ke konci cyklu sedmi poatlantských epoch, začínajícím zkázou Atlantidy. Tato doba, osmé tisíciletí po Kr., bude opět svědkem nepředstavitelné zkázy, člověkem zapříčiněného konce celého cyklu, stejně jako byla zničena Atlantida přírodní katastrofou. I přesto, bude muset malá část lidstva uskutečnit 'Exodus', aby zachránila postupující vývoj lidstva, a to za jakýchkoliv okolností. To vše je ale už přítomno dnes, ve velké krizi vyžadující rozhodnutí. Řešení, pokud budou nalezena a přijata, ovlivní také tuto vzdálenou budoucnost."

W. Sucher se nám asi snaží naznačit, že kolem roku 2021 vstoupíme do "velkého podzimu", signovaného znamením Vah. Nové "jaro" pak začne až s velkým šestým věkem, věkem pečeti, po velké válce. Tím, že naznačuje propojení dnešní doby s dobou přelomu velké páté a šesté epochy (podobným kvalitativním způsobem, jako je propojen podzim předchozího roku s jarem roku následujícího), poukazuje na obrovskou důležitost toho, jakým směrem se teď lidstvo vydá. A já bych se nebál to spojit s tou velkou "korona-krizí" a s tím, jaké východisko z ní bude nalezeno a zvoleno...